

ig Ordning i Rom, førend dette Spørgsmaal ogsaa var taget under Overveielse. Forøvrigt ere ogsaa Forholdene i selve Rom af den Bestaaenhed, at der mulig snart kan indtræde en Stillings, som gjør det mindre umuligt, at den Mand, der er akkrediteret hos den italienske Regjering, tillige kan udsjøre det, som hidtil har været udsjort ved Konsulen, navnlig ligeoverfor Pavehoffet. Dette er Noget, man ikke med Visshed kan vide; det er meget muligt, at Forholdene, naar den nuværende Pave dør, kunne forandre sig. Jeg siger ikke, at det vil ske, men det er dog ikke Udsigt, at den Person, som er ved Magten paa den Tid, da en saadan Overgang som den, der i vor Levetid er sket i Italien, finder Sted, væsentlig kan være en Hindring for et saadant Forhold. I ethvert Fald er dette Noget, man kan se an. Men forøvrigt have de ærede Talere, der have udtalt sig om Forholdet, været af den Mening, som jeg ganske billiget, at man under de nuværende Forhold maatte i det Mindste kunne prøve paa, om ikke den Mand, der er akkrediteret ved det ene Hof, ogsaa under en anden Form kunde være det ved det andet, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) før udtalte. Med Hensyn til et andet Punkt, der blev bragt paa Bane af den ærede sidste Taler, skal jeg sige, hvorfor Regjeringen i høj Grad kunde være interesset i at efterkomme den Opfordring, som han stillede til den om at give os Oplysninger om, hvorledes den har udtalt sig ligeoverfor Udlændte angaaende vore indre Forhold. Det er jo en bekendt Sag, at tidligere har vort Land og vore indre Forhold været Gjenstand for en ligesom Bagtalelse i Udlændet. Der er vistnok Mange, som erindre den Note, der blev sendt til Warschau; jeg erindrer ikke bestemte Ræret, men jeg erindrer nok, at den herværende Repræsentation og navnlig den Side af Folkethinget, som jeg kan sige, at jeg hører til, og som Flertallet nu hører til, der blev omtalt paa en saadan Maade, at man er berettiget til at kalde det en Bagtalelse. Naar vi altsaa have saadanne Erfaringer fra Fortiden, saa kan jeg ikke indse Andet, end at det kunde være i høj Grad af Interesse for Regjeringen selv at efterkomme en saadan Opfordring, for at det kunde vise sig, hvorledes Regjeringen havde omtalt de herværende indre Forhold, og jeg vil haabe, at denne Omtale ikke er anderledes, end at vi meget godt kunne taale at faae den at se, navnlig hvis det skete paa en saadan confidential Maade, maatte til et Udvalg, som jo tidligere har været Udsigt; der har tidligere været nedsat et Udvalg til at modtage flige Oplysninger angaaende de ydre Forhold. Denne lille Bemærkning vil jeg sige til den efter min Formening meget berettigede Opfordring, der blev stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds. Forøvrigt ere jo Forholdene saaledes, at jeg finder det at være

ganske i sin Orden, at man ikke, førend de have klaret sig ganske anderledes, end det nu er Tilfældet, vil gaa ind paa at opfylde de Begjæringer, der fra Regjeringens Side stilles i forskjellige Retninger, ogsaa med Hensyn til disse Forhold.

Udenrigsministeren (Rosenskrantz):

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det vilde være muligt at forene Gesandtschaftsposten i Rom med Konsulatet sammesteds, da maa jeg sige, at jeg, efter alt, hvad der foreligger og alle de Oplysninger, jeg har kunnet skaffe tilveie, maa anse det vel ikke for ugjærligt at forene disse Poster, men aldeles uhenigtsmæssigt. Jeg kan ikke Andet end mene, at det, hvorpaa det her kommer an, er, at begge Funktioner ikke ere forenede i een Person, thi hans Virksomhed vil være aldeles lammet paa det ene Sted, naar han foruden at være ansat der, ogsaa er ansat paa det andet. Med Hensyn til den Yttring, der faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), naar han talte om den Mand, der i dette Dieblit beklæder Posten i Rom, da vil jeg blot sige, at han er ansat for en meget begavet og dygtig Mand, og at han indtager en overordentlig god Stillings berede. — Med Hensyn endelig til Muligheden af at forene Gesandtschaftsposten i Italien med en lignende Post eller en Konsulatspost i Schweiz, da vil jeg sige, at jeg anser dette for at være ganske umuligt. Jeg skal derhos blot i Almindelighed sige, at det ligger jo saa nær, at jeg ogsaa kunde ønske, at vi vare repræsenteret i flere Lande, end vi i dette Dieblit ere; men det, der jo for mig er Hovedsagen, er dog det, at vi ere repræsenterede ved de jeg Stormagter, i Sverrig og Amerika. Hvad de andre Lande angaar, anser jeg det for at være af mindre Interesse, om vi ere repræsenterede der eller ikke. — Endelig skal jeg med Hensyn til den Udtalelse, der er falden om Regjeringens Indflydelse paa Pressen i Udlændet, og om hvilke Instruktioner der skulde være givet Gesandterne, tillade mig ganske kort at sige, at jeg paa det Allerbestemteste maa fralægge mig, at jeg skulde have influeret paa Pressen i Udlændet i en saadan Retning som den, det ærede Medlem nævnte, og jeg har ligesaa lidt i Instruktioner til eller Korrespondancer med Gesandterne fremstillet Forholdene i et saadant Lys, som der blev udtalt af den samme ærede Rigsdagsmand; det maa jeg paa det Allerbestemteste fralægge mig. Forøvrigt tror jeg, at den ærede Rigsdagsmand selv vil indse, at min Korrespondance med Gesandterne i Udlændet dog ikke egner sig til Forelæggelse her.

Hall: Jeg havde just ikke tænkt paa at tage Ordet i denne Sag, men jeg tilstaar, at det ærede Medlem, der opraaede som et Slags Ord fører i dette Afnit, jeg mener det ærede Medlem, der sidder overfor mig (Holstein), hævendte sig